

Predĺžené májové víkendy som využil na pobyt doma a samozrejme že som to spojil s turistikou. Plán bol sice urobiť hrebeňovku [Slánskych vrchov](#) , ale z toho nakoniec zišlo. Tak nezostávalo nič iné len vymyslieť náhradný program. Ako prvé ma napadla Jaskyňa

[Zlá diera](#)

, o ktorej viem už pár rokov, ale nikdy som nemal čas sa tam ísť pozrieť. No a ďalší víkend sme z množstva nápadov nakoniec vybrali

[Zádielsku tiesňavu](#)

Ale vráťme sa na začiatok.

Po odpracovaní si do obednej brigádky na chalupe v Záhradnom pri kosení " [Jastrabej lúky](#) ", našťastie už modernejšou metódou, som vyzdvihol Janku doma a zamierili sme do

[Lipoviec](#)

. Kde začína

[Lačnovský kaňon](#)

. Zaspomínal som si na detstvo, ako sme sem chodili celá rodina. To už je dávno a ja som sa sem vrátil po dlhých rokoch. Čakal som čím ma kaňon prekvapí. Cestou sme stretli zopár ľudí, ale väčšina sa už vracala. Jarné vody už pominuli a tak kaňon na mňa pôsobil smutným dojmom, kde tu tiekla voda, ale väčšinou mizla niekde v podzemí. Pri špekulovaní ako pôjdeme sa nám podarilo objaviť

[vtáčie hniezdo](#)

. Ako sme sa šuchtali svojim tempom zvaným "kým nemusím nešľapem" dostali sme sa na druhý koniec kaňona do dedinky Lačnov. Hneď sme zamierili ku

[jaskyni](#)

Zlá diera, ku ktorej sme sa dostali asi po pol hodinke. Boli sme jediní adepti na návštevu jaskyne, tak nás poprosili či trochu nepočkáme. Využili sme to na doplnenie energie a keďže v okolí jaskyne je plno hombaliek,

[vyšantili](#)

sme sa aj na nich. Keď došli ďalší dvaja návštevníci, vyfasovali sme

[karbidky](#)

a zamierili do jaskyne. Vychutnali sme si štandardnú jaskynnú tmú a vypočuli príhody o jednotlivých nástenných vápencových obrazcov. Baby si vyskúšali atrakciu tejto jaskyne, ktorou sú "

[rodidlá](#)

" cez ktoré sa treba prepchať, ako pri narodení. To už sme sa opäť dostávali k východu. Na späťcestnej ceste sme si vychutnali pohľad na krajinu z neďalekej skaly. Zamierili sme do dediny a popozerali sme miestne

[chalúpku](#)

. Nezostávalo už veľa času, tak sme zamierili k autu a hybaj domov s plánom zavítať do týchto končín na prelome zima-jar budúceho roka, keď bude kaňonom zurčať potok, ktorý nám znepríjemní niektoré úseky prechodu ako si na to spomínam z čias dávno minulých

O týždeň neskôr sme si za cieľ zvolili [Zádielsku tiesňavu](#). Z návrhom došiel Kubko a ja som s plánom súhlasil, lebo tiesňavu som vždy keď som z otcom chodil na služby cez predné sklo auta obdivoval. Slovo dalo slovo a po počiatočných presúvaniach termínu sme sa zhodli na nedeľu. Vyzdvihol som Janku a Dana a následne nás vyzdvihol Kubo a zamierili sme na

[Košice](#)

a potom ďalej na západ do

[Turne nad Bodvou](#)

, kde sme pri motoreste pod hradom odparkovali auto. Po doplňujúcich raňajkách a ponáňahovaní kosti sme vyštartovali na hrad. Cestou nás sprevádzalo množstvo

[jašteríc](#)

, ktoré sa slnili na kameňoch. Výhražnou tabuľkou, že vstup je na vlastné nebezpečie nás neodradili a obzreli sme si pozostatky hradu, ale aj okolitú krajinu. Nasledovalo stúpanie do protiľahlého kopca, kde na nás slniečko riadne pieklo až sme sa dostali na plošinu, ktorá nám pripomínala scény z

[Vinetua](#)

. Touto planinou sme sa uberali ešte chvíľku a nasledovalo prudké klesanie do Zádielu.

Čoskoro sme dorazili k ústiu

[tiesňavy](#)

, doplnili tekutiny a hybaj ďalej. Tiesňava bola plná návštevníkov, niektorých aj s kočíkmi. Na jej konci nás očakávalo stravovacie zariadenie, čoho sme hneď využili a dali sme si gulášik s príjemnou

[obsluhou](#)

. Takto naplnený sme, aj keď sa nám veľmi nechcelo vyrazili ďalej roklinou. Nanešťastie sa pohodlné kráčanie dolinkou o chvíľu zmenilo a my sme zamierili do kopcov. Oblúkom sme sa dostali do dedinky

[Hačava](#)

kde nás prekvapila krása miestnych dreveníc, aj keď niekedy usporiadaných hlava-nehlava.

Uberajúc sa dolinou sme sa dostali k

[vodopádom](#)

. Číslo 4 naznačovalo, že nižšie na nás budú ešte nejaké čakať. Našli sme ešte dva(1. a 3.). Druhý sme nejakou náhodou museli minúť. Ako sme postupovali dostali sme sa do dedinky Háj odkiaľ nasledoval rýchly presun k Turňanskému hradu a zostup k autu. V motoreste sme dali záverečnú kofolku a vybrali sme sa na cestu domov a Kubko nás šťastlivo doviezol do Prešova.

Po celom dni strávenom na slniečku sme mali dosť. Ak ste ešte neboli v končinách Slovenského krasu, všetkým túto oblasť vrelo odporúčam. Ak sa podarí ukecať ľudí vrátil by som sa sem aspoň na pár dni aj zo stanom. Uvidíme ako sa vyvinie situácia. Všetko však ukáže až čas.

Možno sa tam spolu stretne